

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/125/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120277676
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6120277676.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: UNITED, s. r. o., so sídlom na Hôrke 409/25, 010 03 Žilina - Považský Chlmec, IČO: 36 388 823, zastúpený: DPP Martaus & Partners, s.r.o., so sídlom Jána Milca 788/5, 010 01 Žilina, IČO: 51 174 227, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 340,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 30Cb/42/2020-152 zo dňa 2.5.2022 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 30Cb/42/2020-152 zo dňa 2.5.2022 potvrdzuje.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) svojim rozsudkom č. k. 30Cb/42/2020-152 zo dňa 2.5.2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), prvým výrokom rozhodol, že žalobu zamietá a v druhom výroku žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 340,91 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným má uzatvorené havarijné poistenie na viacero vozidiel - havarijné poistenie súboru motorových vozidiel. Súčasťou tohto súboru motorových vozidiel je aj vozidlo žalobcu značky IVECO, ŠPZ: H., na ktorom žalobcovi vznikla škoda vo výške 2.045,48 Eur s DPH (1.704,57 Eur bez DPH). Žalovaný zaplatil žalobcovi len časť tejto škody, po odpočítaní spoluúčasti, vo výške 1.031,72 Eur. Časť škody vo výške 340,91 Eur, ktorá je predmetom tohto konania, žalovaný žalobcovi nezaplatil s odôvodnením, že táto suma predstavuje hodnotu predajných zvyškov nádrže motorového vozidla. Žalobca s týmto postupom žalovaného nesúhlasil a namietal, že za skutočnú škodu treba bezpochyby považovať celú škodu, ktorá vznikla na motorovom vozidle. Má za to, že náklady vynaložené na opravu motorového vozidla predstavujú skutočnú škodu, ktorá v tejto veci vznikla a žalovaný neoprávnene nezaplatil žalobcovi časť tejto škody s odôvodnením, že sa jedná o hodnotu predajných zvyškov palivovej nádrže. Poukázal pritom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 MCdo 23/2008 z 21.12.2009 a 2 Obdo 48/2012 z 28.3.2013.

3. Žalovaný v rámci procesnej obrany uviedol, že s účinnosťou od decembra 2011 mal žalobca u žalovaného uzatvorené Havarijné poistenie motorových vozidiel EUOKASKO - SÚBOR, číslo Návrhu poistnej zmluvy 5515041314. Súčasťou tohto súboru motorových vozidiel je aj vozidlo značky IVECO s EČV: H.. Dňa 7.8.2019 došlo na predmetnom motorovom vozidle k poškodeniu tak, že pri výjazde z

parkoviska vodič zachytil prednú pravú puklicu a palivovú nádrž o kameň v tráve. Poistná udalosť bola žalobcom riadne nahlásená; žalovaný ju eviduje pod číslom 9567643606. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca je platiteľom DPH, likvidátor vychádzal v zmysle čl. IX bod 15 poistnej zmluvy z faktúry vystavenej spoločnosťou FerMi s.r.o., zo sumy bez DPH, t. j. 1.704,57 Eur. Z hodnoty novej palivovej nádrže odpočítal zvyšky poškodenej palivovej nádrže v sume 340,91 Eur (20%), za ktorú je možné takto poškodenú palivovú nádrž odpredať v servisoch; ďalej spoluúčast vo výške 331,94 Eur v zmysle čl. VIII bod 2 a čl. IX bod 12 poistnej zmluvy a na účet žalobcu poukázal 17.10.2019 plnenie vo výške 1.031,72 Eur. Žalovaný ďalej uviedol, že sám žalobca vo výzve na doplatenie plnenia zo 6.11.2019, pripúšťa a uvádza, že sa jedná o estetické poškodenie a že poškodená palivová nádrž ostala v servise. O tejto skutočnosti však žalobca nepredložil žiadny doklad. Ak by došlo k vyradeniu palivovej nádrže, musel by o tom byť doklad, keďže ide o ekologický odpad. Žalovaný má za to, že hoci bola palivová nádrž oškretá, stále bola funkčná a servis, ktorý by ju odkúpil, by ju po oprave mohol znova použiť. Preto v písomnej odpovedi žalobcovi z 19.11.2019 uviedol, že pokiaľ bude predmetná nádrž znehodnotená a táto skutočnosť zdokumentovaná obhliadajúcim technikom, môže byť prípadný doplatok prehodnotený. K uvedenej situácii zo strany žalobcu však nedošlo.

4. Súd prvej inštancie v danej veci poukázal na ustanovenia § 442 ods. 1, § 797 ods. 1 a ods. 2 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a na čl. IX bod 15. poistnej zmluvy a na čl. VIII bod 2 v spojení s čl. IX bod 12. poistnej zmluvy. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že z vyjadrení strán počas súdneho sporu a predložených listinných dôkazov mal za nesporné, že žalobca mal u žalovaného uzatvorené Havarijné poistenie motorových vozidiel EUKOKASKO-SÚBOR, kedy súčasťou súboru motorových vozidiel, na ktoré sa havarijné poistenie vzťahuje, je aj motorové vozidlo IVECO, EČV: H., na ktorom dňa 7.8.2019 došlo k poškodeniu. Žalobca si v súvislosti s poistnou udalosťou objednal palivovú nádrž v spoločnosti FerMi s.r.o., ktorá mu za ňu fakturovala sumu 1.704,57 Eur bez DPH (2.045,48 Eur s DPH); túto palivovú nádrž si vymieňal žalobca sám. Žalovaný uhradil na účet žalobcu poistné plnenie len vo výške 1.031,72 Eur (po odpočítaní spoluúčasti 331,94 Eur v súlade s poistnou zmluvou a hodnoty predajných zvyškov nádrže 340,91 Eur). Žalovaná suma tak predstavuje práve hodnotu predajných zvyškov nádrže vo výške 340,91 Eur. Ako sporné vyhodnotil súd prvej inštancie zníženie poistného plnenia o hodnotu predajných zvyškov palivovej nádrže vyplývajúce z oznámenia o poistnom plnení žalovaného zo 17.10.2019.

5. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie poukázal na to, že pri určení rozsahu náhrady škody v zmysle ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka nie je daný žiadny zákonný podklad pre zvýhodnenie buď poškodeného alebo škodcu. Rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach. Vzhľadom na to nemôže byť rozsah náhrady škody ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami, napríklad tým, že poškodený nevie primerane naložiť s použiteľnými a predajnými zvyškami poškodeného motorového vozidla, alebo že s nimi naloží tak, akoby nemali žiadnu hodnotu. V tejto súvislosti ďalej poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozsudku z 30.6.2008 sp. zn. 3 Cdo 234/2007 vyslovil, že použiteľné zvyšky vozidla (súčasť a súčiastky poškodeného vozidla) majú objektívne vždy majetkovú hodnotu, pri určovaní výšky ktorej nie je rozhodujúci subjektívny aspekt (akým spôsobom je v individuálnom prípade ten - ktorý poškodený subjekt spôsobilý alebo schopný naložiť s touto hodnotou). Pokiaľ by preto žalobcovi aj napriek uvedenému bola vyplatená náhrada škody vo výške 340,91 Eur, bol by žalobca neodôvodnene zvýhodnený (o sumu 340,91 Eur vyjadrujúcu hodnotu predajných zvyškov palivovej nádrže). Išlo by o duplicitné plnenie a bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná a preto ju zamietol. Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádzané žalobcom na rozhodovanú vec nedopadajú, resp. s rozhodnutím o nej nie sú v rozpore.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal proti žalobcovi v súlade so zásadou procesnej ekonomie náhradu trov konania s poukazom na judikát R 72/2018 v spojení s čl. 17 CSP.

7. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. b), a písm. h) CSP. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že má za to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nezrozumiteľné a nedostatočné, pričom je odôvodnené v podstate len poukázaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.6.2008 sp. zn. 3 Cdo 234/2007, pričom nie je zrejmé, ako sa má toto rozhodnutie aplikovať na danú vec. Žalobca nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie v tom, že „pokiaľ by preto žalobcovi aj napriek uvedenému

bola vyplatená náhrada škody vo výške 340,91 Eur, bol by žalobca neodôvodnene zvýhodnený (o sumu 340,91 Eur vyjadrujúcu hodnotu predajných zvyškov palivovej nádrže). Inak povedané, išlo by o duplicitné plnenie a bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu.“. Z takéhoto odôvodnenia nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k takémuto názoru, či už skutkovému, alebo právnomu a preto je takéto odôvodnenie napadnutého rozsudku nezrozumiteľné. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe čoho by sa mal v tomto prípade žalobca bezdôvodne obohatiť na úkor žalovaného. Žalobca v ďalšej časti odvolania poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, pretože rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku z 30.6.2008 sp. zn. 3 Cdo 234/2007 sa týkalo situácie, kedy bolo poškodené celé motorové vozidlo a náklady na jeho opravu prevyšovali náklady na obstarávaciu cenu vozidla a preto žalobca zastáva názor, že na túto vec nemožno toto rozhodnutie aplikovať. Pri poškodení celého motorového vozidla je odpočítanie použiteľných zvyškov pochopiteľné, no pri poškodení jednotlivého dielu je takéto konanie protiprávne. Rovnako má žalobca za to, že nemožno od neho požadovať, aby pri svojej podnikateľskej činnosti zabezpečoval odpredaj vymenených náhradných dielov svojich vozidiel. Žalobca má za to, že vynaložené náklady na výmenu predmetnej palivovej nádrže tak predstavujú skutočnú škodu, ktorá v tejto veci vznikla a žalovaný neoprávnené nezaplatil žalobcovi časť tejto škody s odôvodnením, že sa jedná o hodnotu predajných zvyškov nádrže. Žalobca znovu namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, keď poukázal na odsek 12 tohto rozsudku, pričom z takéhoto odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, prečo na túto vec nedopadajú rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádzané žalobcom a prečo s ňou nie sú v rozpore, keďže samotné rozhodnutie napadnutého rozsudku je v rozpore s týmito rozhodnutiami Najvyššieho súdu. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že žalobca by sa predajom poškodenej palivovej nádrže bezdôvodne obohatil na úkor žalovaného, žalovaný v konaní žiadnym dôkazom nepreukázal, že by žalobca predmetnú nádrž akokoľvek speňažoval, pretože poškodená palivová nádrž bola vyhodená, bez toho, aby o tom bol doklad. V nadväznosti na vyššie uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. K tomuto odvolaniu doručil súdu vyjadrenie žalovaný, ktorý uviedol, že je toho právneho názoru, že súd prvej inštancie sa s nárokom žalobcu dostatočne vysporiadal, usúdil, že nárok žalobcu nie je dôvodný, na základe čoho žalobu zamietol, a dôvody, pre ktoré tak učinil, uviedol v odôvodnení rozsudku tak, ako to požaduje § 220 ods. 2) CSP. Na základe uvedených dôvodov žalovaný žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Žalovaný ďalej uviedol, že na možnosť odpredaja zvyškov bol žalobca niekoľkokrát upozornený, pričom žalovaný v podanom odpore preukázal, že na internetových stránkach servisov je možné zakúpiť (a tým pádom aj odpredať) obdobne poškodené palivové nádrže. Skutočnosť, že žalobca nevedel ako má s poškodenou palivovou nádržou naložiť, nemôže byť na ťarchu žalovaného. Žalovaný žalobcu v procese likvidácie niekoľkokrát upozornil, ako má s poškodenou palivovou nádržou naložiť, čo však žalobca nedodrжал. Uvedené vyplýva aj zo Všeobecných poisťných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel č. 900, kde v článku VIII Povinnosti poisteného v ods. 1 pod písm. e) je uvedené: „poistený je povinný po vzniku poistnej udalosti postupovať v súlade s pokynmi poisťovne.“ Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.9.2010, sp. zn. 3 Obdo 37/2009, keď z vyššie citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu tak vyplýva, že pri určení výšky poistného plnenia je určujúce, ako bolo právo na poistné plnenie dohodnuté v poisťných podmienkach a pri posúdení nároku na poistné plnenie je potrebné vychádzať v súlade s ustanovením § 806 OZ z poisťných podmienok, viažucich sa ku konkrétnej poisťnej zmluve. Na základe vyššie uvedeného a v poisťnej zmluve dojednaného je žalovaný toho právneho názoru, že v prípade, ak by žalobcovi vyplatil celú cenu za nákup novej palivovej nádrže a zároveň mu ponechal poškodenú palivovú nádrž, ktorá má stále svoju zostatkovú hodnotu, žalobca by získal plnenie, na ktorého výplatu, resp. priznanie nie je právny nárok. Poistenie nie je dojednávané za účelom získania neoprávneného majetkového prospechu.

9. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli doručené.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 9.9.2024. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a odvolaním dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu, obsahom napadnutého rozsudku a konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalobcu a vyjadrenia žalovaného podľa § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolací súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, keďže súd prvej inštancie sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie vysporiadal a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil.

14. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 340,91 Eur s príslušenstvom titulom poistného plnenia. Žalobca mal so žalovaným uzatvorené havarijné poistenie na viacero vozidiel - havarijné poistenie súboru motorových vozidiel, ktorého súčasťou je aj vozidlo žalobcu značky IVECO, ŠPZ: H., na ktorom žalobcovi dňa 7.8.2019 vznikla škoda vo výške 2.045,48 Eur s DPH (1.704,57 Eur bez DPH). Žalovaný zaplatil žalobcovi len časť tejto škody, po odpočítaní spoluúčasti, vo výške 1.031,72 Eur. Z hodnoty novej palivovej nádrže odpočítal zvyšky poškodenej palivovej nádrže v sume 340,91 Eur (20%), za ktorú je možné takto poškodenú palivovú nádrž odpredať v servisoch; ďalej spoluúčasť vo výške 331,94 Eur v zmysle čl. VIII bod 2 a čl. IX bod 12 poistnej zmluvy a na účet žalobcu poukázal 17.10.2019 plnenie vo výške 1.031,72 Eur. Za nesporné súd prvej inštancie vyhodnotil tie skutkové tvrdenia, že žalobca mal u žalovaného uzatvorené Havarijné poistenie motorových vozidiel EUROKASKO-SÚBOR, súčasťou súboru motorových vozidiel, na ktoré sa havarijné poistenie vzťahuje, je aj motorové vozidlo IVECO, EČV: H.. Súd prvej inštancie mal taktiež za nesporné, že dňa 7.8.2019 došlo k poškodeniu predmetného motorového vozidla, pričom poškodenú palivovú nádrž si žalobca vymenil sám a u žalovaného si uplatnil sumu vo výške 1.704,57 Eur bez DPH (2.045,48 Eur s DPH). Nesporné bolo aj to, že žalovaný uhradil na účet žalobcu poistné plnenie len vo výške 1.031,72 Eur (po odpočítaní spoluúčasti 331,94 Eur v súlade s poistnou zmluvou a hodnoty predajných zvyškov nádrže 340,91 Eur). Medzi stranami bolo sporné zníženie poistného plnenia vo výške 340,91 Eur o hodnotu predajných zvyškov palivovej nádrže vyplývajúce z oznámenia o poistnom plnení žalovaného zo 17.10.2019. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že žalobcovi nárok na náhradu škody nevznikol.

15. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacím dôvodom, podľa ktorého je odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nezrozumiteľné a nedostatočné, čím malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca namieta, že odôvodnenie rozsudku vychádza v podstate len poukázaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.06.2008 sp. zn. 3Cdo/234/2007, čo považuje za nedostatočné.

16. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae.

17. Ustálená judikatúra ESLP uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentmi vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody na prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces.

18. Ústavný súd podľa konštantnej judikatúry (pozri IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) je

aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, tj. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

19. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za nepresvedčivý. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

20. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou, že ak súd prvej inštancie vychádzal v podstate len z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.06.2008 sp. zn. 3Cdo/234/2007, vec nesprávne právne posúdil. Žalobca má za to, že poškodenie celého motorového vozidla (situácia, ktorú rieši citované rozhodnutie) je diametrálne odlišná situácia, kedy je odpočítanie použiteľných zvyškov pochopiteľné, pričom pri poškodení jednotlivého dielu je takéto konanie protiprávne. Z odvolacej argumentácie žalobcu teda možno mať za to, že odpočítanie použiteľných zvyškov pri poškodení celého motorového vozidla nespochybňuje, pričom ale nevysvetľuje, prečo by malo byť protiprávne odpočítanie použiteľných zvyškov pri súčiastkach motorového vozidla ako je v tomto prípade palivová nádrž.

21. Podľa odvolacieho súdu je citované rozhodnutie Najvyššieho súdu aplikovateľné na prejednávajúcu vec, keďže palivová nádrž je súčasťou poškodeného vozidla a je spôsobilá byť predmetom kúpy a predaja. Z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu vyplýva, že: „Pri určení rozsahu náhrady škody v zmysle ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka nie je daný žiadny zákonný podklad pre zvýhodnenie buď poškodeného alebo škodcu. Rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach. Vzhľadom na to nemôže byť rozsah náhrady škody ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami, napríklad tým, že poškodený nevie primerane naložiť s použiteľnými a predajnými zvyškami poškodeného motorového vozidla, alebo že s nimi naloží tak, akoby nemali žiadnu hodnotu. Z hľadiska určenia výšky škody spôsobenej na motorovom vozidle treba vziať na zreteľ, že zachované a nepoškodené zvyšky vozidla (súčasť a súčiastky poškodeného vozidla) majú objektívne vždy majetkovú hodnotu, pri určovaní výšky ktorej nie je rozhodujúci subjektívny aspekt (akým spôsobom je v individuálnom prípade ten - ktorý poškodený subjekt spôsobilý alebo schopný naložiť s touto hodnotou). Pokiaľ by preto žalobkyňa aj napriek tomu bola vyplatená náhrada škody vo výške 130 250 Sk, bola by žalobkyňa neodôvodnene zvýhodnená o sumu 59 410 Sk vyjadrujúcu hodnotu predajných zvyškov jej poškodeného motorového vozidla.“

22. Za rozhodujúce odvolací súd považuje, že sám žalobca uviedol, že poškodená palivová nádrž zostala v servise a v nadväznosti na procesnú obranu žalovaného nepreukázal, že bola zlikvidovaná z dôvodu jej nefunkčnosti, resp. že ju nebolo možné využiť iným spôsobom, napr. odpredajom v spoločnosti zaoberajúcou sa opravou predmetných dielov. Z uvedeného teda vyplýva, že palivová nádrž mala určitú hodnotu a žalobca a následne aj súd správne vyhodnotil odpočítanie predajných zvyškov. Aj v prípade žalobcu platí, že skutočnosť, že nemal záujem s vymenenou palivovou nádržou akokoľvek nakladať, nemôže byť na ťarchu žalovaného.

23. Odvolací súd nespochybňuje, ani sa neodkláňa od záverov rozhodnutí citovaných žalobcom, je však toho názoru, že na prejednávajúcu vec nie sú aplikovateľné. Pokiaľ ide o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/23/2008 zo dňa 21.12.2009, predmetom sporu bol nárok na náhradu škody-ušlého zisku titulom neplatnosti zmluvy o nájme. V rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013 sa riešila otázka, či sa vykonanou opravou novými dielmi vozidlo zhodnocuje a či je na mieste uplatniť tzv. amortizáciu. Najvyšší súd dospel k záveru, že „v konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravou nehodou a následne vykonaná oprava v použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou

je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje.“ Ako vyplýva z uvedeného, predmetom ani jedného zo žalobcom citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu nebolo posudzovanie zníženia poistného plnenia titulom odpočítania použiteľných zvyškov. Ako už bolo uvedené, odvolací súd nespochybňuje závery Najvyššieho súdu o tom, čo je skutočná škoda, ani o tom, že v prípade výmeny dielov sa vozidlo po dopravnej nehode nezhodnocuje, má však za to, že v tomto prípade ide o iný skutkový stav a škodu predstavujú náklady na opravu, pričom z hľadiska výšky škody treba vziať do úvahy hodnotu predajných zvyškov.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého v odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, a preto v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo 14/2018 uverejnené pod R 72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018).

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).